

JEEСУKSEN KRISTUKSEN ARVOVALLAN VÄHENEMINEN SEURAKUNNASSA

Jeesuksella Kristuksella on nykyään hyvin vähän valtaa niissä kirkkokunnissa, jotka kutsuvat itseään Hänen Nimensä mukaan. Juuri nyt on se aika, jolloin maailma asettaa Hänen arvovaltansa kyseenalaiseksi, eikä seurakunta välitä siitä. Kristuksella on nykyään seurakunnissa lähinnä vain rakastetun symbolin asema. Uskovat eivät ole kokonaan unohtaneet Jeesuksen herrautta, mutta he ovat siirtäneet sen virsikirjaan, lauluihin, perinteisiin jne.

Uskovien piireissä ei yksinkertaisesti myönnetä nykyään todeksi sitä ajatusta, että Jeesuksella on ehdoton ja lopullinen valta koko seurakunnassa, samoin kuin sen jokaisen jäsenen elämän jokaisessa yksityiskohdassa. Kaikki mitä kirkkomme ajattelee, sanoo tai tekee on muka raamatullista, eikä kysymyksiä tehdä. Oletamme, että kaikki mitä Herramme meiltä odottaa on se, että olemme touhukkaina mukana seurakuntamme toiminnassa ja että sillä tavalla pidämme Herramme käskyt.

Kuinka moni kokoustoiminta etsii toimintaohjeet Sanasta? Monet rukoilevat Jumalaa anoen Häneltä menestystä hankkeilleen, mutta eivät halua Kristusta Herrakseen, vaan auttajakseen. Jumalallisiksi oletettujen päämäärien saavuttamiseksi suunnitellaan inhimillisiä keinoja, eikä Herralla ole edes äänioikeutta. Kuka antaa Kristuksen sanojen ratkaista sen, mitä tulee uhraamiseen, syntyvyyden säännöstelyyn, lasten kasvatukseen, henkilökohtaisiin tapoihin, kymmenyksiin, huvitukseen, myymiseen ja muihin tällaisiin asioihin.

Eräs syy on tottumusten, ennakkopäätösten ja perinnäistapojen valta vanhemmissa kirkkokunnissa; Kristuksen sijasta herrana ovat perinteet. Toinen syy on uskovien keskuudessa tapahtunut älyllinen herääminen. Kysymyksessä ei ole niinkään opillinen halu, vaan halu saada opillinen maine. Vihollinen käyttää oppineen pyhää ammattikieltä. Monet rientävät mielistelemään sitä. Se jakelee akateemisia oppiarvoja jne. He kahmivat näitä statussymboleja silmät kiiluen ja pystyvät tuskin uskomaan silmiään, kun saavat niitä. He kulkevat ympäriinsä hurmioituneena epäuskon vallassa niin kuin seurakunnan kuoron soololaulaja saattaisi tehdä, jos hänet olisi kutsuttu laulamaan La Scalan näyttämölle.

Kaikkea uskonnollista toimintaa, sen virheettömyyttä ja todellista arvoa punnittaessa, todellisen uskovan tulee käyttää ylimpänä arvioimisperusteenaan sitä sijaa, mikä Kristuksella on kyseisessä toiminnassa. Onko Hän Herra vai symboli? Valvooko Hän projektia vai onko Hän vain yksi muiden tekemien suunnitelmien toteuttamisessa? Kaikki uskonnolliset toimet aina yksityisestä uskovasta aina kokonaisen kirkkokunnan toimiin asti, voidaan koetella tämän kysymyksen avulla: "Onko Jeesus Kristus tämän toiminnan Herra?" Osoittautuvatko tekemme puuksi, heiniksi ja oljiksi vai kullaksi, hopeaksi ja kallisarvoisiksi kiviksi sinä suurena päivänä? Nöyrytkäämme ja tunnustakaamme, että emme ole antaneet Hänelle sitä paikkaa, jonka Hänen Isänsä on Hänelle seurakunnan Päänä ja Herrana antanut. (A.W. Tozer)